

บทที่ 5

สรุปผล อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนา
จิตพิสัยของ บลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียน
บ้านเหล่าป่าเป็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครหาด ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อกิจกรรม
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนดี ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย
ของบลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษา^{ปีที่ 1} ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการปฏิบัติตนดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่อการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนดี ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม ประกอบชุดฝึกการปฏิบัติตนดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติตนดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของ บลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ $83.97/82.22$
2. ผลการเปรียบเทียบของชุดฝึก เรื่อง การปฏิบัติตนดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6735 นั่นคือ นักเรียนมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 67.35

3. ผลการเปรียบเทียบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของ บลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อป่างมีน้ำสำหรับทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดี โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.12)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ $83.97 / 82.22$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $80/80$ แสดงว่า การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของ บลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียนโดยรวมร้อยละ 83.97 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยรวมร้อยละ 82.22 ลดลงด้วยสาเหตุที่ 1 พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบลูม ประกอบชุดฝึกการปฏิบัติดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้ เมื่อจาก ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาชุดฝึก ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีขั้นตอนของการสร้างชุดฝึก มีระบบ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้วิเคราะห์สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเหล่าป่าเป็ด กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การกำหนดเนื้อหาที่จะนำไปสร้างชุดฝึก เรื่องการปฏิบัติดีแล้วดำเนินการสร้างชุดฝึก ตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่กำหนดไว้ ได้ผ่านการตรวจสอบ ปรับปรุงข้อมูลร่อง ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ ได้ทำการประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของชุดฝึก ในด้านรูปแบบของชุดฝึก ภาพประกอบ การเรียงลำดับ

เนื้อหา การนำเสนอเนื้อหาในการเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งพบว่ามีความเที่ยงตรง ระหว่าง 0.80 – 1.00 และก่อนที่จะชุดฝึกไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ได้ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มเป้าหมาย คือทดลองกับกลุ่มเดิมมีประสิทธิภาพ 75.83/75.00 ทดลองแบบกลุ่มเดิมมี ประสิทธิภาพ 82.78/81.11 และทดลองแบบกลุ่มใหญ่มีประสิทธิภาพ 82.94/81.67 มีการนำส่วนที่ บกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้วิจัย ได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของนักธรรมโรงเรียนต่อไป คือ 80/80 เมื่องจากชุดฝึกที่ผู้วิจัย สร้างและพัฒนาขึ้น เป็นเนื้อหาที่เป็นความรู้ที่นิฐานที่จำเป็นส่วนมาก โดยได้พิจารณาความยากง่าย ของเนื้อหา และพิจารณาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่ผ่านมา พนวจ ส่วนใหญ่ได้ค่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผู้วิจัยจึงตั้งค่าประสิทธิภาพ 80/80 เป็นไปตามหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนา นักธรรมของ พิสณ พ่องครี (2553 : 59) ได้กล่าวไว้ว่าในนักธรรมที่มีประสิทธิภาพจะต้องผ่าน กระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และต้องนำไป ทดลองใช้ (Try out) หลาย ๆ ครั้ง จึงได้ผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก่อนจึงนำไปใช้จริง และเป็นไป ตามหลักการการหานักธรรมที่ประสิทธิภาพนักธรรมของ วาระ เพียงสวัสดิ์ (2553 : 7-11) ได้กล่าวไว้ว่า ตามหลักการการหานักธรรมที่ประสิทธิภาพของนักธรรม สามารถดำเนินการได้ 2 วิธี ได้แก่ 1. พิจารณาจากความ ยากง่ายของเนื้อหา ถ้าเป็นเนื้อหาที่ไม่ยาก และเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะตั้งค่าประสิทธิภาพ ไว้สูง เช่น 80/80, 85/85, และ 90/90 แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่ยากหรือเนื้อหาที่เป็นทักษะ อาจจะตั้งค่า ประสิทธิภาพไว้ไม่สูงมากนัก เช่น 75/75, 80/80 และ 2. พิจารณาจากผลการวิจัยที่ผ่านมา ถ้า ผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าส่วนใหญ่ได้ค่าเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่าใด ก็จะตั้งค่าเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ ที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาในการสร้างชุดฝึกของ ประกาษรัตน์ พร้อมดิษฐ์ (2549 : 54) ได้ศึกษาชุดฝึกอบรมเรื่องกิจกรรมสร้างเสริมและปลูกฝังประชาธิปไตยในโรงเรียนอนุบาล ขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 98.22/89.06 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกานพ ชนะบัว (2551 : 81) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมาภิวัตน์ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้ชุดฝึก ภาพประกอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเชียงงาม อำเภอหนองหาร จังหวัด อุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน ผลการศึกษาด้านคุณภาพกว่า แผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมาภิวัตน์ 3 โดยใช้ชุดฝึกภาพประกอบ ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 กลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.35/87.00 สอดคล้องกับเดช สุวรรณ์นำปัน (2552 : 67-69) ได้ศึกษา การพัฒนาการเรียนรู้และ ชุดฝึกคุณธรรม เรื่องศาสนาพิธี วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรอดนิลวิทยา

พบว่า แผนการเรียนรู้และชุดฝึกคุณธรรม เรื่องศาสนาพิธี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 80.67/84.58 และสอดคล้องกับงานวิจัยของทองแดง สุกเหลือง พระพหัสสรัย หาปันและสุพลด นันท์สิงห์ (2552 : 76) ได้ศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องศาสนาพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ 80.75/81.60

2. ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติดนดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยขอ บลูม ประกอบชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความรู้ทางการเรียน ตามขั้นตอนของการวัดและประเมินผลมีเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลที่ชัดเจน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ได้นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องเหมาะสม ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.60 - 1.00 ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและเพื่อกับ 0.60 - 1.00 ผ่านการทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและเพื่อกับ 0.47 - 0.67 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.27 - 0.80 และ การป้องกันโรคมาแล้ว ได้ค่าความยากเท่ากับ 0.47 - 0.67 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.27 - 0.80 และ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้มีคุณภาพ ส่งผลต่อการพัฒนาผลลัพธ์ที่ ทำการเรียนของนักเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปป้า เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทั้งด้านร่างกาย ศตปัญญา อารมณ์และสังคม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วินครัตน์ สุนทร โภจน์, 2549 : 205) สอดคล้องกับทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ บรูนเนอร์ (Bruner) เชื่อว่ามนุษย์เลือกที่จะรับสิ่งที่ตนเองสนใจและกระบวนการเรียนรู้เกิดจากกระบวนการค้นพบด้วยตนเอง การเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการที่คนเราสามารถสร้างความคิดรวบยอดและเกิดการคิดแบบหั้งรู้ (Intuition) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรญา เจริญชุด (2548 : 78-81) ได้ศึกษา การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน วัดใหม่เจริญผล อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลลัพธ์ทาง การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภารัตน์ พร้อมดิษฐ์ (2549 : 54) ได้ศึกษาชุดฝึกอบรมเรื่องกิจกรรมสร้างเสริมและปลูกฝัง ประชาธิปไตยในโรงเรียนอนุบาลจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่ามีผลลัพธ์ที่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนและทุกคน ได้คะแนนหลังเรียนมากกว่า ก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤกุลักษณ์ ตาชาติ (2552 67) ได้ศึกษา การพัฒนาการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ศาสนาพิธี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สาขาวะนุธรรมศาสตร์) โรงเรียนบ้านนา

กลาง สำนักเขตพื้นที่การศึกษานครรัมย์ เขต 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องศาสนาพิธี โดยการใช้ ชุดพัฒนาigor ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01

3. จากผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดนดี โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดย ภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่นี้ เป็นจากการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการปฏิบัติดนดี โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 มุกด้าหาร ผู้วิจัยได้วัดผลและประเมินผลกระทบว่างปฏิบัติกิจกรรม มีการทดสอบ ปัจจัยหลังเรียน และแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบโดยเร็ว ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทราบ คะแนนของตนเองทันที จึงเป็นแรงเสริมให้นักเรียนมีกำลังใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นข้อดีของตนเองทำ ให้เกิดความภาคภูมิใจ และรู้ข้อมูลพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง อีกทั้งเนื้อหาที่นำมาให้นักเรียนเรียน เป็นเรื่องที่น่าสนใจไม่ยากเกินไปสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สือและแหล่งเรียนรู้ที่ นำมาให้มีความหลากหลายน่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น มีการบูรณาการการเรียนรู้ตามแนวคิดปรัชญา แหรรฎกิจพอยเพียงอย่างหนาแน่นสมสอดคล้องกับวัยและสภาพชุมชนของนักเรียน ทำให้นักเรียน สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปป้า บังช่วยส่งเสริมทักษะการคิดและทักษะทางสังคม ขณะที่นักเรียน ปฏิบัติงานกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ช่วยฝึกความรับผิดชอบ ฝึกความอดทน ทำให้เป็นผู้มีน้ำใจ รู้จักช่วยเหลือคนอื่น สร้างความสัมพันธ์ ที่ดีระหว่างเพื่อน นักเรียนได้เดือดื่นให้ว่างกาย ทำให้มีความกระตือรือร้นและความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ครูมีบุคลิกภาพที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส บรรยายสอนอุ่นเป็นกันเอง เอาใจใส่ นักเรียนอย่างทั่วถึง ให้การชี้แนะและช่วยเหลือทุกรรั้งเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ นักเรียน เกิดความมั่นใจ รักและครองใจในตัวครู ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ และ เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักการและแนวคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโจน์ (2549 : 197) ได้กล่าวว่า ขณะผู้เรียนกำลังดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของครูก็คือ การเป็นผู้ช่วยเหลือให้ คำแนะนำปรึกษา คอยให้คำตอบเมื่อผู้เรียนต้องการความช่วยเหลือ เช่น ให้ข้อมูลหรือความรู้ในเวลา ที่ผู้เรียนต้องการ สนับสนุนและเสริมแรง ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเข้าร่วมกิจกรรม สร้างเสริม บรรยายภาพที่อบอุ่นเป็นมิตร จะช่วยให้การเรียนรู้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ เป็นไปตาม ทฤษฎีของ สก็อต (Scott. 1970 : 124 ; อ้างถึงใน กิตติศักดิ์ พาสี. 2549 : 45) กล่าวว่า

การเสริมสร้างความพึงพอใจต่อการเรียน คือ พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความต้องการ และความต้องการแก่เด็กแต่ละคน ให้เด็กได้ลงมือกระทำเอง ให้กำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าการลงโทษ ให้การชี้แนะแนวทางปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งให้เห็นประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเองและนิสัตว์รับผิดชอบต่อส่วนนั้น จะทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และในที่สุดนักเรียนก็ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในวิชานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภพร ฤทธิโตร (2549 : 102-106) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ที่วิเคราะห์กระบวนการกรอกลุ่มแบบร่วมนื้อโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านและการเขียนคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชน ตอนม่วงงาม อำเภอทางตอนใต้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำยาก อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภพร ชนะบัว (2551 : 78) การพัฒนาคิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องหลักธรรม โววาท 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้ชุดฝึกภาพประกอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเชียงงาม อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 20 คน ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง หลักธรรม โววาท 3 โดยใช้ชุดฝึกภาพประกอบ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองแดง ศุภเหลือง พระพหัสษะ หาปันและสุพล นันทลิงห์ (2552 : 76) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดคิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนาพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนาพิธีโดยใช้ชุดคิจกรรมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภลักษณ์ ตาชูชาติ (2552 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนาพิธี สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สาขาวิชาพุทธศาสนา) โรงเรียนบ้านนาคลาง สำนักเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดพัฒนาคิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ศาสนาพิธี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัยของบุคคลประกอบชุดฝึก เมื่อนำไปใช้แล้วสามารถพัฒนาประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ตามเกณฑ์ ครุภัณฑ์สอนที่สนใจ

สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในสถานการณ์ของตนเองได้ ทั้งนี้คุรุศึกษากระบวนการขึ้นตอนการจัดกิจกรรม ก่อนดำเนินการสอนตามกิจกรรมที่นำเสนอได้

1.2 การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติตนดี ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การพัฒนาจิตพิสัยของกลุ่มประกอบชุดฝึก ทั้ง 12 ชุด มีผลการประเมินความพึงพอใจในการทราบ และรายชุด อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากได้นำเสนอ กิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการปฏิบัติ ตนในชีวิตประจำวันของผู้เรียน ครุผู้สอนที่สนใจสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปปรับใช้ใน สถานการณ์จริงได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตนดี โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาผลลัพธ์ทางการเรียนของ นักเรียนให้สูงขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัย เรื่อง การปฏิบัติตนดี โดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบ

2.3 ควรมีวิจัย เรื่องการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึก ควบคู่กับการศึกษาความคงทนใน การเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น